

MĘCZĄCY (3) *part praes act*

sg m N męczący (1). ◇ f N męcząca (1). ◇ pl G męczących (1).

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. męczyciel.

1. *Zadający cierpienia fizyczne, torturujący (2) : Cruciatu[s] [błqd zam. crucians], Męczący/ Dręczący Trapiący. Mqcz 69d.*

męczący kogo (1): Ták hoyni byli [święci męczennicy] do wylania krwi y bránia ná lię boleści/ íz ręce mordercom wstawály/ á ich ćierpliwość nie wstawála/ sílá męczących ie mglála SkarŻyw 22.

2. *Powodujący cierpienia fizyczne; tu o chorobie (1) : Perpetua febris, wstawiczna [!] febrá/ bez przeftanku męcząca. Mqcz 292d.*

Cf MĘCZYĆ

MP